

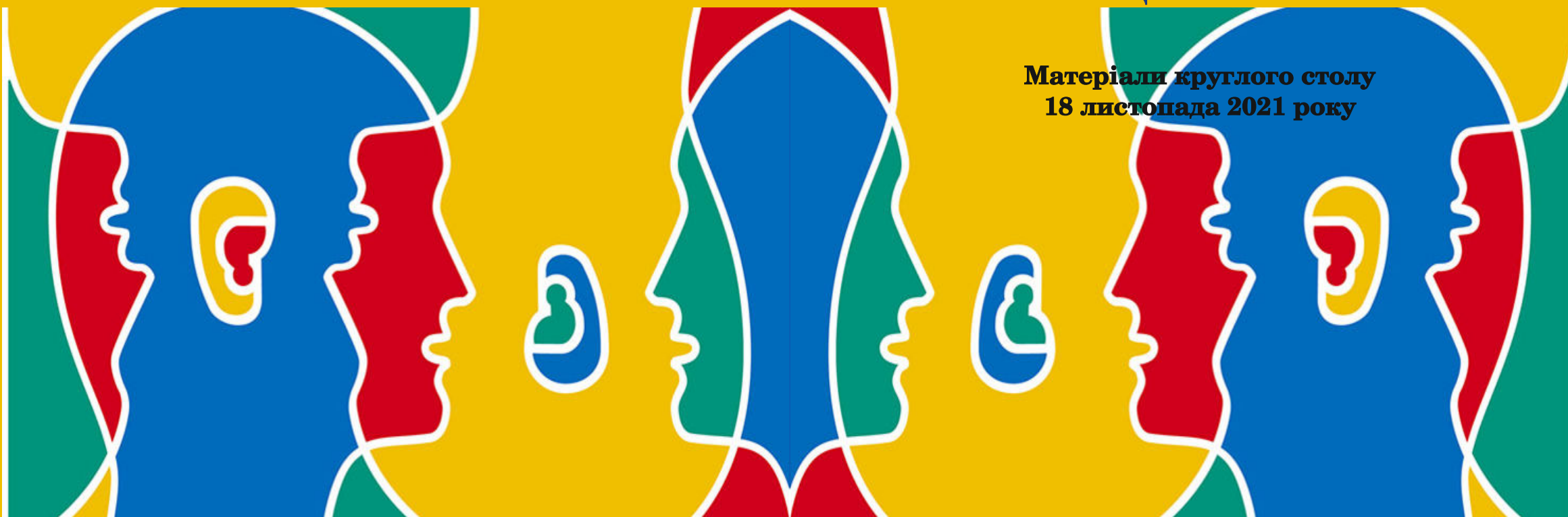

**МІНІСТЕРСТВО ВНУТРІШНІХ СПРАВ
УКРАЇНИ
ОДЕСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ ВНУТРІШНІХ СПРАВ**

**КАФЕДРА СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНИХ
ДИСЦИПЛІН**

**ЛЮДИНА МАЄ ПРАВО: СОЦІАЛЬНО-
ГУМАНІТАРНИЙ ДИСКУРС У
КОНТЕКСТІ РЕФОРМАЦІЙНИХ
ПРОЦЕСІВ В УКРАЇНІ**

**Матеріали круглого столу
18 листопада 2021 року**

**м. Одеса
2021**

**МІНІСТЕРСТВО ВНУТРІШНІХ СПРАВ УКРАЇНИ
ОДЕСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ВНУТРІШНІХ СПРАВ**

КАФЕДРА СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНИХ ДИСЦИПЛІН

**ЛЮДИНА МАЄ ПРАВО:
СОЦІАЛЬНО-ГУМАНІТАРНИЙ
ДИСКУРС У КОНТЕКСТІ
РЕФОРМАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ В УКРАЇНІ**

Матеріали круглого столу

18 листопада 2021 року

Одеса
ОДУВС
2021

ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ КОМІТЕТ

Голова комітету:

Надибська Оксана – завідувач кафедри соціально-економічних дисциплін, доктор філософських наук, професор.

Координатор:

Члени комітету:

Пальшков Костянтин – доцент кафедри соціально-економічних дисциплін, кандидат політичних наук.

Варинський Владислав – доцент кафедри соціально-економічних дисциплін, кандидат політичних наук.

Нівня Ганна – доцент кафедри соціально-економічних дисциплін, кандидат філософських наук.

Домброван Наталія – начальник відділу організації наукової роботи Одеського державного університету внутрішніх справ, майор поліції.

*Рекомендовано до друку рішенням відділу організації наукової роботи
Одеського державного університету внутрішніх справ
(протокол № 5 від 26 листопада 2021 р*

Л937 Людина має право: соціально-гуманітарний дискурс у контексті реформаційних процесів в Україні: матеріали круглого столу 18 лист. 2021 р. / Одеса: ОДУВС, 2021. –168 с.

Матеріали круглого столу «Людина має право: соціально-гуманітарний дискурс у контексті реформаційних процесів в Україні», присвяченого всесвітньому дню філософії. Тематика круглого столу охоплює дослідження проблем забезпечення, реалізації та захисту прав людини в Україні в контексті сучасних суспільно-політичних процесів.

Матеріали подано в авторській редакції.

Автори опублікованих матеріалів несуть повну відповідальність за підбір, точність наведених фактів, цитат, галузевої термінології, інших відомостей.

УДК [101.1+340+316](477)(063)

©ОДУВС, 2021

ДІЯЛЬНІСТЬ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ У ТВОРЕННІ ВЕРХОВЕНСТВА ПРАВА

*Пастух Ілона,
курсантка 201 взводу факультету підготовки фахівців
для підрозділів кримінальної поліції
Одеського державного університету внутрішніх справ
Науковий керівник: **Надибська О.Я.**, д.філос.н, професор*

Всі люди народилися вільними й рівними за своєю гідністю та правами. Вони наділені розумом і совістю та повинні діяти один стосовно іншого в дусі братерства.

Декларація Прав Людини, 1948, стаття 1.

Актуальність моєї наукової роботи полягає у тому що на сьогодні перед Україною повстала низка труднощів ,наприклад: проведення антитерористичної операції на сході країни, соціальні й економічні проблеми, посилили . Тому також дуже необхідним є інтерес науковців, широкого загалу до осми-

слення ролі та місця сучасної правової держави в цивілізованому світі, пошуку шляхів удосконалення її функцій. Від діяльності працівників Національної поліції України значною мірою залежить успішність реалізації національних інтересів та стабільність суспільного розвитку держави [1].

Метою є дослідити проблеми, які постають перед Національною поліцією також є проблематика дотримання, охорони та захисту прав людини в діяльності органів національної поліції України.

Досліджували тему даної наукової роботи такі науковці, як : М.І. Ануфрієва, О.М. Бандурки, В.А. Глуховець, І.В. Зозулі, О.С. Користіна, З.Н. Курлянд, О.В. Негодченко, А.М. Подоляки, І.М. Шопіної, О.Н. Ярмиша та інших. Наукові праці вказаних дослідників безумовно мають теоретичне та практичне значення, однак, враховуючи умови сьогодення, ті процеси реформ, що відбуваються в Національній поліції, її мета та завдання потребують перегляду .

При виконанні своїх повноважень правоохоронці діють тільки на підставі закону, дотримуючись особистих прав громадян і не вчиняють довільних або противоправних дій. Це є важливим принципом для правової держави й діяльності силових структур в умовах демократії. Забезпечене у такий спосіб верховенство закону в діяльності МВС повинне фокусувати увагу не тільки на тому, що робиться, але й на тому, як це робиться.

Права та свободи будь-якої людини гарантуються цілою низкою міжнародно-правових актів та знайшли своє закріплення і на рівні Конституції України. Особливу увагу слід звернути на те, що відповідно і до Закону України «Про Національну Поліцію» поліція визначається як центральний орган виконавчої влади, який служить суспільству шляхом забезпечення охорони прав і свобод людини, протидії злочинності, підтримання публічної безпеки і порядку.[2]

Це також передбачає, що ті, хто створює, тлумачить або застосовує закон, самі йому підкоряються. Від самих поліцейських найбільш очікується, те, що вони самі будуть надавати приклад у слідуванні законам, застосування яких він забезпечує. У своїй повсякденній діяльності персонал правоохоронців , наприклад, має дотримуватися наступних вимог:

1. Дотримання конфіденційності.
2. Повна відмова від катувань, жорстокого та нелюдського поводження.
3. Охорона здоров'я затриманих і арештованих.
4. Відмова від втягнення у будь-які акти корупції.
5. Повага до вимог законів і статутів, протидія будь-яким спробам їхнього порушення.
6. Особиста відповідальність за кожний свій вчинок.
7. Неухильне дотримання закону при виконанні службових обов'язків.
8. Повага особистої гідності й дотримання прав людини.
9. Відсутність упередженості, відкритість і співробітництво, особиста відповідальність.

10. Використання сили строго пропорційно до наявної погрози і тільки у випадках явної необхідності.

Механізм організаційно-правового забезпечення Національною поліцією України прав і свобод людини – це єдине, цілісно та якісно самостійне явище правової системи, яке є комплексом взаємопов'язаних передумов, засобів й умов, що створюють належні юридичні та фактичні можливості для повноцінного здійснення кожним своїх прав і свобод[3].

Самий зміст вказаних документів визначають поліцію як державну службу, що створюється у відповідності до закону, в обов'язки якої входить підтримка та охорона правопорядку.[4] До сфери поліцейських обов'язків, окрім захисту суспільства від насильницьких, грабіжницьких та протиправних дій, має бути включено також надання послуг і допомоги тим громадянам, які в силу особистих, економічних, соціальних та інших надзвичайних причин потребують негайної допомоги. Як усі установи системи кримінального правосуддя, поліція повинна представляти усе суспільство в цілому, нести відповідальність перед ним та бути йому підзвітною. На цій основі дії посадових осіб поліції можуть бути перевірені міністерством, прокуратурою, судом, омбудсменом, комітетом громадян, об'єднанням цих органів або будь-яким іншим наглядовим органом за діяльністю поліції.

Для встановлення національних правових вимог до дій правоохоронців провідну роль відіграють міжнародні документи, імplementовані державою у встановленому порядку, а також рішення міжнародних організацій, до виконання яких приєдналася держава (ООН, ОБСЄ, Рада Європи, Європейський Суд з прав людини тощо). При виконанні своїх обов'язків посадові особи правоохоронних органів зобов'язані дотримуватися міжнародних норм у галузі прав людини, поважати і захищати людську гідність, про що в національних законодавствах повинні бути відповідні положення. До таких міжнародних документів відносяться, перш за все, Кодекс поведінки посадових осіб з підтримання правопорядку (прийнятий резолюцією 34/169 Генеральної Асамблеї ООН від 17 грудня 1979 р.); Основні принципи застосування сили і вогнепальної зброї посадовими особами по підтриманню правопорядку (прийняті резолюцією VIII Конгресу ООН по попередженню злочинності та поводженню з правопорушниками від 7 вересня 1990 р.); Декларація про поліцію (прийнята Радою Європи у травні 1979 р.); Декларація основних принципів правосуддя для жертв злочинів та зловживання владою (прийнята резолюцією 40/34 Генеральної Асамблеї ООН); Звід принципів захисту усіх осіб, яких піддано затриманню або ув'язненню в будь-якій формі (прийнятий резолюцією 43/173 Генеральної Асамблеї ООН від 9 грудня 1988 р.); Декларація про захист усіх осіб від насильницького зникнення (прийнята резолюцією 47/33 Генеральної Асамблеї ООН від 18 грудня 1992 р.).

Принцип верховенства закону передбачає також першочергове закріплення у законодавчих актах максимально деталізованого спектру завдань, функцій та повноважень, що має зменшити ризик зловживання правоохоронцями

власними дискреційними повноваженнями та як результат – мінімізувати ризик порушення закону.[5]

Можна зробити такий висновок, що ефективне виконання Національною поліцією України завдання щодо забезпечення прав і свобод людини певною мірою залежить від механізму належного правового регулювання цієї діяльності за допомогою законів та інших нормативно-правових актів. Метою такого правового регулювання має бути: визначення кола суспільних відносин, які потребують забезпечення з боку Національної поліції України.

Література:

1. Денисюк Д. Завдання національної поліції України: проблеми законодавчого закріплення / Д. Денисюк // Підприємництво, господарство і право. 2016. №8 С. 100-104.
2. Про Національну поліцію : Закон України від 2 липня 2015 року № 580 VIII. URL:<http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/580-19>
3. Про реалізацію повноважень Національної поліції України з питань видачі та анулювання дозволів : Наказ МВС України від 29 грудня 2015 року № 1644. URL: <http://zbroya.info>.
4. Волокітенко І.О. Питання взаємодії між працівниками превентивної діяльності та підрозділами Національної поліції України. Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія: Право. 2017. № 43. Т. 4. С. 211–215.
5. Довідник працівника поліції превентивної діяльності : навчальний посібник / кол. Авт.; кер. Авт. Кол. А.Є. Фоменко. Дніпро : ДДУВС, 2018. 180 с.
6. Функції та структура Національної поліції (Інфографіка). URL: <http://portal.lviv.ua/news/2015/10/29/Funktsiyitastrukturanatsionalnoyi-politsiyiinfografika>.

ЗМІСТ

Андоній І. О., Надібська О. Я. ПРАВА ЛЮДИНИ В УКРАЇНІ У КОНТЕКСТІ СУЧАСНИХ СУСПІЛЬНО-ПОЛІТИЧНИХ ПРОЦЕСІВ	3
Андоній І. О., Надібська О. Я. МІСЦЕ І РОЛЬ ПОЛІЦІЇ У МЕХАНІЗМІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ КОНСТИТУЦІЙНИХ ПРАВ ЛЮДИНИ І ГРОМАДЯНИНА В УКРАЇНІ	6
Баймуратов М. М., Волошин Ю.О. КОМПЕТЕНЦІЯ ОРГАНІВ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ ЯК ІМПЕРАТИВ ЗАХИСТУ ПРАВ І СВОБОД ЛЮДИНИ.....	9
Баймуратов М. О. МУНІЦИПАЛЬНІ ПРАВА ЛЮДИНИ: ІДЕНТИФІКАЦІЙНІ ОЗНАКИ ДО ВИЗНАЧЕННЯ ЯК НОВОЇ КОНСТАНТИ НАЦІОНАЛЬНОГО МУНІЦИПАЛЬНОГО ПРАВА	13
Бакаленко М., Надібська О. Я. ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ ПРАВ ГРОМАДЯН НА ЖИТТЯ	17
Бахметєв А. Є. Наумкіна С. М. ВИБОРЧІ ТЕХНОЛОГІЇ В УМОВАХ ЦИФРОВІЗАЦІЇ	20
Бевзюк Н. П. ХРИСТИЯНСЬКІ ЕТИЧНІ ЦІННОСТІ У ФОРМУВАННІ ПРАВ ЛЮДИНИ	22
Безродна А. В. СУТНІСТЬ ФЕНОМЕНУ «ГЛОБАЛЬНА РЕВОЛЮЦІЯ В ДЕРЖАВНОМУ СЕКТОРІ» І ОБУМОВЛЮЮЧІ ЙОГО ЧИННИКИ.....	25
Березовський С., Надібська О. Я. ПРАВОВА СОЦІАЛІЗАЦІЯ ЯК ПРОЦЕС ФОРМУВАННЯ ПРАВОВОЇ КУЛЬТУРИ.....	29
Бобровник Д. О. МІЖНАРОДНІ ПРАВОВІ СТАНДАРТИ ТА ЇХ РОЛЬ У ФОРМУВАННІ ГЛОБАЛІСТСЬКОГО ПОТЕНЦІАЛУ ТЕРИТОРІАЛЬНОЇ ГРОМАДИ.....	32
Варинська А. М., Грудок-Костюшко М. О. АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ МОВИ ПРАВА	37
Варинський В. О. ПРОБЛЕМИ НАРКОМАНІЇ В КОНТЕКСТІ СОЦІОКУЛЬТУРНОГО ВИМІРУ В УКРАЇНІ	39
Воропай С. В., Наумкіна С. М. РЕГУЛЮВАННЯ ПРАВ ЛЮДИНИ НА ТИМЧАСОВО ОКУПОВАНІЙ ТЕ- РИТОРІЇ АВТОНОМНОЇ РЕСПУБЛІКИ КРИМ	42
Гайдаснко М., Яшкіна О. І. МОЖЛИВОСТІ ЗАСТОСУВАННЯ ТЕХНОЛОГІЙ ТАРГЕТУВАННЯ В ПОЛІТИЧНОМУ МАРКЕТИНГУ	44

Гайдасенко П. Л., Наумкіна С. М. СУЧАСНІ ПЕРСПЕКТИВИ УКРАЇНСЬКОГО ХАРИЗМАТИЧНОГО ЛІ- ДЕРСТВА ЧЕРЕЗ ПРИЗМУ ЗАХИСТУ ПРАВ ЛЮДИНИ.....	46
Галигін О. С., Міцул А. О., Чернов О. М., Онищук В. М. СОЦІОКУЛЬТУРНИЙ ВИМІР ПРАВА.....	49
Гаманюк Л. О., Матвєєва Л.Г. КОНСТИТУЦІЙНИЙ ТА ЮРИДИЧНИЙ ОБОВ'ЯЗОК В УКРАЇНСЬКОМУ ПРАВІ.....	51
Гедікова Н. П., Войнова Е. О. ЕЛЕКТРОННА ДЕМОКРАТІЯ ЯК СИСТЕМА ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ РЕАЛІЗА- ЦІЇ ГРОМАДЯНСЬКО-ПОЛІТИЧНИХ ПРАВ І СВОБОД В ІНТЕРНЕТ-ЕПОХУ	54
Деревянкін С.Л. УКРАЇНСЬКА ПРАВОВА РЕАЛЬНІСТЬ ЄВРОІНТЕГРАЦІЙНИХ ЗРУ- ШЕНЬ: ТЕОРЕТИЧНИЙ АСПЕКТ СОЦІОЛОГІЧНОЇ ШКОЛИ ПРАВА.....	57
Дулгер В. В. СОЦІАЛЬНА КООРДИНАЦІЯ ЯК СКЛАДОВА ФОРМУВАННЯ СУСПІЛЬНО-ПРАВОВИХ ПРІОРИТЕТІВ.....	60
Дяченко О. В. ЗНАЧЕННЯ НОВИХ ТИПІВ ЗМІ У ПОЛІТИЧНОМУ ПРОСТОРІ СУЧАСНОГО СОЦІУМУ ЯК ПОТУЖНОГО ІНСТРУМЕНТУ СПРИЙНЯТТЯ ТА ЗМІНИ ПОЛІТИЧНОЇ ДІЙСНОСТІ.....	62
Ієремія В., Музиченко Г. В. ЗАСТОСУВАННЯ МАРКЕТИНГОВИХ ДОСЛІДЖЕНЬ У ВИЗНАЧЕННІ ЕЛЕКТОРАЛЬНИХ ВПОДОБАНЬ ВИБОРЦІВ	65
Ізбаш К.С., Славінська І.В. ПРАВА І СВОБОДИ ЛЮДИНИ І ГРОМАДЯНИНА В НЕЗАЛЕЖНІЙ УКРАЇНІ	68
Ісмайлова Д.А., Берназ П. В. ФІЛОСОФСЬКО ПРАВОВИЙ АСПЕКТ ПРАВОЗАХИСНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ АДВОКАТУРИ	71
Каменчук Т. О. ДІЇ УРЯДІВ В ПЕРІОД КОРОНОВІРУСНОЇ ПАНДЕМІЇ	74
Каретна О.О. ПРОБЛЕМИ ВІКОВОЇ ДИСКРИМІНАЦІЇ.....	77
Карпенко М. В. ДЕРЖАВА І ПРАВО: НЕВИРІШЕНА ПРОБЛЕМА	79
Компанієць М. М., Баймуратов М.О. ВДОСКОНАЛЕННЯ ДЕРЖАВНОЇ МУНІЦИПАЛЬНОЇ ПРАВОВОЇ ПОЛІ- ТИКИ В КОНТЕКСТІ НАДАННЯ ОРГАНАМИ МІСЦЕВОГО САМОВРЯ- ДУВАННЯ БЕЗОПЛАТНОЇ ПЕРВИННОЇ ПРАВОВОЇ ДОПОМОГИ ЧЛЕ- НАМ ТЕРИТОРІАЛЬНОЇ ГРОМАДИ	81

Кофман Б. Я. КОНСТИТУЦІЙНО-ПРАВОВИЙ СТАТУСУС ЛЮДИНИ, ОСОБИСТОСТІ ТА ГРОМАДЯНИНА В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ (ДО ВИЗНАЧЕННЯ ОСНОВНИХ ПІДХОДІВ ДО ВИВЧЕННЯ ТА РОЗУМІННЯ)	85
Кумеда Т. А. КУЛЬТУРОЛОГІЧНИЙ ПІДХІД ДО ОСМИСЛЕННЯ ФЕНОМЕНУ ПРАВА	89
Малишенко Л. О. УМОВИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРАВ І СВОБОД ГРОМАДЯН В ІНФОРМАЦІЙНОМУ СУСПІЛЬСТВІ	92
Мельник О. В., Проноза Р. О. ІСТОРИКО ФІЛОСОФСЬКИЙ АСПЕКТ ПРОБЛЕМИ: ПРАВА ЛЮДИНИ	95
Мороз В., Музиченко Г. В. СОЦІАЛЬНІ ФУНКЦІЇ СУЧАСНИХ ДЕРЖАВ: ВИКЛИКИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ	97
Музиченко Г. ВЗАЄМОДОВІРА МІЖ УЧАСНИКАМИ МІСЦЕВОГО ПОЛІТИЧНОГО ПРОЦЕСУ ЯК КРИТЕРІЙ СТАЛОСТІ ЛОКАЛЬНОЇ ДЕМОКРАТІЇ	99
Надибська О. Я. ПРИОРИТЕТНІ НАРЯМИ РОЗВИТКУ ДИСТАНЦІЙНОЇ ОСВІТИ.....	101
Наумкіна С. М., Довбиш М. О. СОЦІАЛЬНО-МЕДИЧНІ ДОСЯГНЕННЯ ВЕЛИКОЇ БРИТАНІЇ У СФЕРІ ПАЛІАТИВНОЇ МЕДИЦИНИ, ЯК ЕЛЕМЕНТ МІЖНАРОДНОГО ДОСВІДУ ДЛЯ УКРАЇНИ	103
Наумкіна С. М., Євченко Р. І. ІНСТРУМЕНТАЛІЗАЦІЯ ЛОБІЗМУ В ДІЯЛЬНОСТІ ІНСТИТУТІВ ГРОМАДСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА.....	106
Нерубаська А.О. СТРАХ ТА ЙОГО ПРОЯВИ У ПЕРІОД ПАНДЕМІЇ: СИСТЕМНИЙ АСПЕКТ.....	110
Нівня Г. О. ЗМІСТ КАТЕГОРІЇ СВОБОДИ В ДОБУ СВІТОВОЇ ПАНДЕМІЇ: СОЦІАЛЬНО-ФІЛОСОФСЬКА РЕФЛЕКСІЯ.....	112
Онищук В. М. НАЦІОНАЛЬНІ МЕНШИНИ В СОЦІАЛЬНО-ПОЛІТИЧНОМУ ПРОСТОРІ УКРАЇНИ.....	113
Павлега О.С. ВИКОРИСТАННЯ МЕТОДІВ ЛОГІКИ В СОЦІОЛОГІЧНИХ ДОСЛІДЖЕННЯХ	116
Пастух І., Надибська О.Я ДІЯЛЬНІСТЬ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ У ТВОРЕННІ ВЕРХОВЕНСТВА ПРАВА	119

Посторонко І. Г., Баймуратов М.О. ФЕНОМЕНОЛОГІЯ МУНІЦИПАЛІЗМУ ЯК ПРИРОДНА КОНЦЕПЦІЯ ЗАХИСТУ ПРАВ І СВОБОД ЛЮДИНИ	122
Потапчук Г. В. НОВЕЛІЗАЦІЯ КОНСТИТУЦІЙНОГО РОЗУМІННЯ ЕКОЛОГІЧНИХ ПРАВ ЛЮДИНИ В КОНТЕКСТІ ЕКОЛОГІЧНОГО КОНСТИТУЦІОНАЛІЗМУ	126
Проноза І., Жестікова М. К. ПРАВОВИЙ СТАТУС ІНФОРМАЦІЇ ЯК ОБ'ЄКТА ЦИВІЛЬНИХ ПРАВ ЧЕРЕЗ ПРИЗМУ ІНФОРМАЦІЙНИХ ПРАВОВІДНОСИН	129
Ростецька С., Проноза О. ВПЛИВ COVID-19 НА ПРАВА ЛЮДИНИ ТА ВЕРХОВЕНСТВО ПРАВА	132
Семенченко М., Наумкіна С. М. ПОЛІТИЧНИЙ АБСЕНТЕІЗМ В УМОВАХ ЗАПРОВАДЖЕННЯ ПРОЦЕДУРНОЇ ДЕМОКРАТІЇ	134
Тараненко К., Музиченко Г. В. ПРАВА ЛЮДИНИ У КОНТЕКСТІ СУЧАСНИХ СУСПІЛЬНО – ПОЛІТИЧНИХ ПРОЦЕСІВ В УКРАЇНІ	137
Тимошенко Ю., Пальшков К. РЕГУЛЮВАННЯ ПОЛІТИЧНИХ ПРАВ ІМІГРАНТІВ У ЄВРОПІ	139
Ткаченко Н., Ростецька С. ЗАХИСТ ПРАВ ЛЮДИНИ В УМОВАХ ЗБРОЙНОГО КОНФЛІКТУ	141
Ткачук Ю. В. ВСТАНОВЛЕННЯ ПРАВОВОГО СТАТУСУ МІГРАНТІВ ЯК НЕОБХІДНИЙ ЕЛЕМЕНТ СУЧАСНОЇ ДЕРЖАВНОЇ МІГРАЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ	143
Хван Р. М., Баймуратов М.О. РОЗВИТОК ЛОКАЛЬНОЇ ДЕМОКРАТІЇ ТА ЙОГО ВПЛИВ НА МОДИФІКАЦІЮ МУНІЦИПАЛЬНОЇ ПОЛІТИКИ УКРАЇНИ В КОНТЕКСТІ ЗАХИСТУ ПРАВ ЛЮДИНИ	146
Хвостікова О., Музиченко Г. В. ПОЛІТИКО-ПРАВОВИЙ МЕХАНІЗМ ЗАПОБІГАННЯ ТА ПРОТИДІЇ ПОЛІТИЧНІЙ КОРУПЦІЇ В КРАЇНАХ ЄС	152
Чорнолуцький Р. В. КОНСТИТУЦІЙНЕ НОРМО/ЗАКОНОПРОЄКТУВАННЯ ЯК ЗАСТАВА ЯКОСТІ РЕГЛАМЕНТАЦІЇ ТА РЕГУЛЮВАННЯ ОСОБИСТИХ І КОЛЕК- ТИВНИХ ПРАВ І СВОБОД ЛЮДИНИ І ГРОМАДЯНИНА	154
Швець С. Л. ЧИННИКИ МІГРАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ ДЛЯ КРАЇН-ДОНОРІВ ТА КРАЇН-РЕЦИПІЄНТІВ	158
Ямчук П. ТРАКТУВАННЯ ОКРЕМИХ БАЗИСНИХ ЗАСАД ФІЛОСОФІЇ УКРАЇНСЬ- КОГО ДЕРЖАВОТВОРЕННЯ В'ЯЧЕСЛАВОМ ЛИПІНСЬКИМ І ДМИТ- РОМ ДОРОШЕНКОМ(погляд з ХХІ століття)	160

Наукове видання

**ЛЮДИНА МАЄ ПРАВО:
СОЦІАЛЬНО-ГУМАНІТАРНИЙ ДИСКУРС У КОНТЕКСТІ
РЕФОРМАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ В УКРАЇНІ**

Матеріали круглого столу

18 листопада 2021 року

Підписано до друку 26.11.2021. Формат 60х80/16. Папір офсетний.
Гарнітура «TimesNewRoman»/ Друк цифровий. Ум. друк .арк. 9,8
Наклад 50 прим.
Видавництво ОДУВС
м. Одеса, вул. Успенська, 1
Свідоцтво суб'єкта видавничої справи ДК № 3507 від 25.06.2009 р.